

آخرین اخبار

ادعای روتیز درباره نامه صالحی درباره مذاکره نظر محمود دولت آبادی درباره انتخابات چرا انتخابات 92 حیاتی است؟ تا همراه جزئیات حذف کنکور نهایی می شود قیمت داروهای خاص بلکانی بالا می رود فضای انتخابات مشارکت حداکثری مردم را نشان می دهد

وفاداری حضرت عباس(ع) در فرهنگ کشور نهادینه شود عرضی قطعا انصراف نمی دهد

بررسی واردات قطعات خارجی با برند ایرانی در بازار کاندیداها فوله های دهند که بتوانند به آن عمل کنند

اظهارنظر رضا میرکرمی درباره انتخابات سفر مخفیانه رییس موساد به ترکیه

تلاش نمایندگان کوهی برای تحریم ایران املی لاریجانی: انتخابات را رصد می کنیم

قدرتانی جبهه پیروان از جدادعال

بر بحث ترین عناوین

برآزیدید ها

مستند دوم محسن رضایی که تلوزیون حاضر به پخش آن نشدند+فیلم

پس از لاریجانی، این بار در سخنرانی ولایتی در قم اعتماش کردند+ تکمیلی

تصاویر: طرفداران محسن رضایی در شبرودی غوغا به پا کردند

بارگشت «اسفندیار» روی «بنر»ها

تصویر دیده نشده از فرزندان یک کاندیدا

نام جعلی خلیج ع.ر.ب.ی بر بازاری ملجوبوش ایرانی

رشد چشمگیر آرای رضایی در جدیدترین نظرسنجی

دستگیری نصاب دوربین مخفی در منزل تازه عروس

چگونه با ایران مذاکره کنید؟

حسین موسویان در نوشتاری مشترک در نیویورک تایمز در دولت باراک اوباما توصیه می کند که با نگاهی به سابقه سیاسی ایران در سه دهه گذشته ، از حفظ شان و اعتبار ایران برای مذاکره با دولتمردان این کشور وارد شود

تاریخ انتشار: ۱۵ دی ۱۳۹۱ - ۱۶:۱۵

کد خبر: ۲۹۵۵۲۲

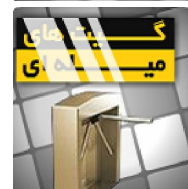
دیپلماسی ایرانی نوشت: اگر دو کلمه در فارسی وجود داشته باشد که باراک اوباما رئیس جمهوری آمریکا باید با آنها آشنایی پیدا کند ، مصلحت و آبرو هستند. مصلحت را عمدتا به گام برداشتن به اقتضای زمان یا انجام کاری که در راستای تامین منافع شخصی است ، تعبیر می کنند. آبرو نیز به معنای حفظ صورت است. از 34 سال عمر انقلاب اسلامی همواره اقتضای زمان و مکان بر بسیاری از تصمیم گیری های دولتی و حکومتی تاثیرگذار بوده است . البته در نظر گرفتن این اقتضا در شرایطی که آبرو و اعتبار رهبران ایران نیز حفظ شود. اگر قرار بر به ثمر رسیدن هرگونه قطعنامه یا راهکاری برای برون رفت پرونده هسته ای ایران از بحران باشد، رهبران غربی باید این دو عبارت و معنای آنها را در نظر داشته باشند. برای به تصویر کشیدن این نکات دو نمونه در اختیار است: در 1988 ، هشت سال پس از جنگ مخرب با عراق ؛ رهبری وقت ایران آیت الله خمینی با پذیرش قطعنامه سازمان ملل به جنگ پایان داد. در آن زمان دیدگاه حاکم بر حاکمیت این بود که پذیرش این قطعنامه به مصلحت ایران است. همین که عراقی ها از خاک ایران پای خود را بیرون کشیدند قابل تعبیر به پیروزی برای دولت ایران بود.

سیزده سال بعد پس از حملات یازدهم سپتامبر 2001 ، نیروهای نظامی ایالات متحده طرف چند هفته دولت طالبان که به القاعده پناه داده بود در افغانستان سرنگون کردند. بی شک امریکایی ها هرگز نمی توانستند بدون چراغ سبز ایران برای فروپاشی دشمن شرقی خود به کابل و مزار شریف برسند. اما دولت وقت امریکا به ریاست جمهوری جورج بوش این فرصت برای مصالحه و مذاکره با ایران را از دست داد. در هزاران سال گذشته فرهنگ فارسی با عادت ها و سنت هایی منفک شده که پیرامون عزت و احترام ایرانی بوده است. حفظ آبروی یک نفر برابر با مراقبت از شان و منزلت فردی وی است.هیچ گونه نمونه ای هم در تاریخ مدرن ایران وجود ندارد که در آن مصلحت خلاف حفظ آبرو باشد. غربی ها درک صحیح و درستی از این تعابیر ندارند. این را در سیاست جورج بوش رئیس جمهور سابق امریکا به خوبی دیدیم که پادشاه همکاری ایران با غرب در براندازی دولت طالبان در افغانستان را با در محور شرارت قرار دادن این کشور، تلافی کرد.

پس از اشغال عراق در سال 2003 میلادی ، سفیر سوئیس در ایران پیشنهادی را به امریکا برای مذاکره تمام عیار با ایران داد. مذاکره ای که در آن تمامی دغدغه ها و موارد اختلاف از پرونده هسته ای تا فعالیت های نظامی ایران در منطقه پاسخ داده شده بود. با اینهمه ایران در سرما بیرون از در نگاه داشته شد. معاون رئیس جمهور وقت امریکا آقای دیک چنی با این ادعا که امریکا با محور شرارت سخن نمی گوید! از پذیرش این طرح سرباز زد.

اکنون به مرحمت آقای حسن روحانی که سابقه ریاست بر پرونده هسته ای ایران را داشته اند می دانیم که دولت جورج بوش یک سال پس از رد این طرح ، دست مذاکره خود را به سمت ایران دراز کرده است. جای هیچ گونه تعجیبی نبود که ایرانی ها که رفتار امریکا را ضربه ای به اعتبار خود خوانده بودند ، این بار پیشنهاد مذاکرات گسترده و در سطح کلان را با غیرصداقانه خواندن پیشنهاد امریکایی ها رد کردند. در این بازه زمانی نه ساله برنامه هسته ای ایران پیشرفت بسیاری داشته است و مسائل بسیار پیچیده تر شده اند.

اکنون سه دهه است که الگوی فرصت های از دست رفته تکرار می شود. نتیجه این تکرار هم این است که باراک اوباما ششمین رئیس جمهور بیپای می شود که به ایران به چشم یک تهدید نگاه می کند. اکنون وقت آن را رسیده که امریکا از این چرخه بی ثمر خارج شده و دست از تکرار صداهایی که تنها

نظرسنجی‌ها: اکثریت به محسن رضایی رأی می دهند+نمودار
 عارف فقط انصراف داد
 حدادعادل از انتخابات ریاست جمهوری انصراف داد
 مهدی رحمتی در پرسپولیس ؟
 عکس منتشر نشده از رضایی در محضر عرفا
 رسانه هوادار جلیلی پس از توهین به عشایر، به دروغگویی روی آورد!+صوت
 آقای تمدن: تحقیق و تفحص، تهدید و تفحص نیست!

آموزش مجازی با مدرک بین المللی

کارکرد آنها تخریب فرصت های مذاکره است ، بردارد.
 در سال 2009 زمانی که باراک اوباما بر مسند قدرت در کاخ سفید نشست ، وعده گفتگوی جدی با تهران را داد. بسیاری در تهران هنوز منتظر عمل کردن وی به وعده اش هستند. اما چگونه؟

بنیادهای تصمیم گیری در ایران پس از انقلاب اسلامی سال 1979 ، بر پایه تامین استقلال با حفظ آبرو و در نظرگرفتن مصلحت بوده است. ما اعتقاد داریم که ایران در شرایطی که از حق غنی سازی اورانیوم به عنوان امضا کننده معاهده منع تکثیر تسلیحات هسته ای برخوردار باشد، حاضر به مصالحه و متوقف کردن روند غنی سازی اورانیوم با درصد بالا باشد. مساله دیگر نحوه تکمیل این معامله است. چندین دهه خصومت ورزی دوجانبه خندقی از بی اعتمادی را بوجود آورده و هیچ کدام از طرفین نمی توانند به تنهایی پلی برای عبور بسازند. بنابراین حفظ ترتیب صحیح در پیش رفتن در مسیر مذاکره برای هر مذاکره ای ضروری است.

در حالی که ایران در شرایط فعلی مذاکره را به نفع منافع خود می داند، رهبران غربی باید بدانند که برداشتن گام نخست از سوی ایران در قبال وعده های شفاعتی غرب ، مخرب آبرو و اعتبار این کشور خواهد بود. تصمیم سال 2004 میلادی رئیس جمهور وقت ایران آقای سید محمد خاتمی برای متوقف کردن داوطلبانه غنی سازی اورانیوم در این سالها به شکست تعبیر شده چرا که تنها نتیجه آن درخواست غرب برای توقف نامعین غنی سازی بود. نتیجه گیری اخلاقی ایرانی ها از این تجربه این است که ترجیح مصلحت بر آبرو در تصمیم گیری ها هیچ گاه نمره خوبی نخواهد داشت.

در ماه های آتی ایران باز با اعضای مذاکره کننده 1+5 روبه رو خواهد شد. باراک اوباما و تیم ایران او باید این بار بر روی دو عبارت مصلحت و آبرو در این مصالحه دقت کنند. درک روح ایرانی کلید دریافت این پرسش است که چرا ایرانی ها عمل کردن به مقتضای زمان و مکان خاص را بر آبرو و حفظ اعتبار خود ترجیح نمی دهند. تنها راه برای کنترل پرونده هسته ای ایران ارائه راهکاری است که آبروی ایران در آن حفظ شود.

نویسندگان : سید حسین موسویان و محمد علی شبانی

[بازگشت به ابتدای صفحه](#)

نظر شما

نام:

ایمیل:

* نظر:

ارسال

صفحه نخست | تماس با ما | پیوندها | جستجو | آرشیو | آب و هوا | خبرنامه | RSS
انتخابات | اجتماعی | اقتصادی | عکس | مجلس | ورزشی | وعده ها
تمام حقوق مادی و معنوی این سایت متعلق به تابناک می باشد و استفاده از مطالب با ذکر منبع بلامانع است.
طراحی و تولید "ایران سامانه"

This document was created with Win2PDF available at <http://www.win2pdf.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.
This page will not be added after purchasing Win2PDF.